

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2006-792-0178
Dok.: RFS40069

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. 161 af 10. januar 2006 fra Folketingets Retsudvalg (REU alm. del).

Spørgsmål:

”Det fremgår af vedlagte artikel fra Jyllandsposten 7/1-06 (Diskrimination breder sig), at registerlovgivningen forbyder diskoteket at lave lister over personer, der er straffet. Diskoteksejeren må udelukkende vise dørmændene et billede af personerne, der har karantæne, men direktøren må ikke opbevare en liste med navnene og billederne.

- Ministeren bedes redegøre nærmere for retsstillingen.
- Hvilke lovændringer skal der til for at tillade diskoteksejeren at udlevere en liste over personer, der har karantæne, til dørmændene?
- Hvad taler imod at gennemføre en sådan lovændring?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Datatilsynet:

”1. Persondataloven har afløst registerlovene

Persondataloven, der trådte i kraft den 1. juli 2000, har afløst de tidligere gældende registerlove.

Ligesom den tidligere gældende lov om private registre sætter persondataloven grænser for, hvornår virksomheder – herunder diskoteker – må registrere og videregive oplysninger om personer. Lister med personer, der ikke må få adgang på et diskotek, udgør manuelle registre omfattet af loven på linie med oplysninger, der behandles ved hjælp af edb. Loven gælder desuden for anden systematisk behandling af personoplysninger, herunder oplysninger om personer, der f.eks. har begået strafbare forhold.

Oplysning om, at en person har begået strafbare forhold, er en følsom oplysning, som kun må registreres og videregives, når persondatalovens krav for behandling af sådanne følsomme oplysninger er opfyldt.

Persondataloven bygger på en forudsætning om, at reglerne administreres således, at der ikke – uden samtykke – kan registreres og videregives personoplysninger i videre omfang end efter

registerlovgivningen. Reglerne i persondatalovens § 8 om behandling af oplysninger om bl.a. strafbare forhold er således udformet i lyset af reglerne i lov om offentlige registre og lov om private registre.

Den sag, der er omtalt i artiklen i Jyllandsposten, om et vagtselskab, der overtrådte lov om private registre ved at føre et manuelt register med egne fotografier af tilbageholdte kriminelle personer, er derfor fortsat illustrerende for, hvad man må og ikke må. Sagen er refereret i Registertilsynets årsberetning fra 1998, side 58-59.

2. Datatilsynets praksis

Datatilsynet har – i overensstemmelse med den ovenfor nævnte forudsætning – søgt at videreføre Registertilsynets praksis.

Registrering af strafbare forhold med henblik på politianmeldelse

I sin praksis har Datatilsynet således tilkendegivet, at det ikke kan anses at være i strid med persondatalovens § 8, stk. 4, at en virksomhed uden samtykke indsamler og registrerer oplysninger om strafbare forhold, når dette sker med henblik på politianmeldelse og/eller senere vidneforklaring i retten. Oplysningerne skal imidlertid destrueres snarest muligt, det vil sige senest, når sagen er afsluttet hos politiet eller domstolene.

Datatilsynet har i den forbindelse tillige henvist til, at et vidne om fornødent skal genopfriske sin viden om sagen, inden vedkommende møder i retten, jf. retsplejelovens § 180.

Registrering af personer, der har polititilhold

Datatilsynet har ikke haft anledning til at vurdere, i hvilket omfang der vil kunne ske behandling af oplysninger om personer, der har polititilhold mod at komme på et diskotek.

Det er tilsynets umiddelbare vurdering, at et diskotek inden for persondatalovens rammer vil kunne behandle de oplysninger, der er nødvendige, for at diskoteket kan sikre sig imod, at personer med polititilhold får adgang.

Det er endvidere tilsynets umiddelbare vurdering, at diskoteket vil kunne give sine dørmænd de oplysninger om personer med polititilhold, som er nødvendige, for at dørmændene kan sikre diskoteket imod, at de omhandlede personer får adgang.

Registrering af følsomme oplysninger med henblik på afvisning

Hvis et diskotek egenhændigt indsamler og registrerer følsomme oplysninger om personer med det formål, at de ansatte kan afvise personerne – dvs. ikke med henblik på politianmeldelse – er det Datatilsynets opfattelse, at denne behandling normalt vil være i strid med persondataloven, medmindre der foreligger samtykke fra de registrerede.

I sagen om diskoteket i Helsingør var der således tale om en længere liste med fysiske personer identificeret enten ved deres navn, initialer eller øgenavn. Listen var i det væsentlige systematiseret alfabetisk ud fra fornavne og indeholdt ud for hver person en kort beskrivelse af personens udseende og tidligere adfærd mv. Enkelte af personerne var desuden identificeret med personnummer, og i flere tilfælde var der angivet oplysninger om etnisk/racemæssigt tilhørsforhold. Listen indeholdt endvidere oplysninger om strafbare og eventuelt helbredsmæssige forhold. Endelig angav listen, i hvor lang tid den enkelte havde karantæne.

Datatilsynet vurderede derfor sagen i forhold til reglerne om behandling af oplysninger om strafbare forhold, om helbredsmæssige forhold, om racemæssig og etnisk baggrund samt reglerne om behandling af personnumre.

Afvisningslister uden følsomme oplysninger

Datatilsynet har ikke haft anledning til at vurdere, i hvilket omfang et diskotek til eget brug vil kunne føre en liste over personer, som – uden at have polititilhold – er uønskede på diskoteket. Datatilsynet vil ikke udelukke, at et sådant internt register over uønskede personer vil kunne føres, og at en liste vil kunne anvendes af dørmændene. Datatilsynet forudsætter herved, at listen ikke indeholder oplysninger om strafbare forhold, andre rent private forhold eller personnumre, og at listen ej heller indholdsmæssigt er begrænset til personer, om hvem der foreligger følsomme oplysninger om kriminalitet, misbrug eller lignende.”

Som det bl.a. fremgår af Datatilsynets udtalelse, er det tilsynets umiddelbare vurdering, at et diskotek inden for persondatalovens rammer vil kunne behandle de oplysninger, der er nødvendige for, at diskoteket kan sikre sig imod, at personer med polititilhold får adgang, og at diskoteket i den forbindelse vil kunne give sine dørmænd de oplysninger om personer med polititilhold, som er nødvendige, for at dørmændene kan sikre diskoteket imod, at de omhandlede personer får adgang.

Af udtalelsen fremgår endvidere bl.a., at Datatilsynet ikke vil udelukke, at ”afvisningslister” uden følsomme oplysninger over uønskede personer, der ikke har polititilhold, vil kunne føres, og at sådanne lister vil kunne anvendes af dørmændene.

På det foreliggende grundlag finder Justitsministeriet herefter ikke, at der er anledning til at overveje eventuelle ændringer af persondataloven.